Νοεμβρ. 1894

Κύριε Υπουργέ

Τῇ 22 Αὐγούστου τοῦ 1890 ὑπεβάλομεν εἰς Σεβαστὸν Υπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀναφορὰν, ζητοῦντες ὅπως, δυνάμει τοῦ νόμου ἀπὸ 10 Μαΐου 1834 περὶ συλλογῶν παιδός, ἐνδυναμῇ τὸ περὶ συλλογῆς ἐπιστολὴ καὶ χαρακτηρισθῇ τμῆμα, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ μὲ διορισμὸν <u>ἄμισθον</u> ὁ ἐμμισθον ἐφ' ὅρου αὐτοῦ μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ὅτι θὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς καταρτίσεως τοῦ εὐ λόγῳ Μουσείου, ὅπερ ἔστι τιμῆς, ἔχων ὑπ' ὄψιν μου τὰς πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος εὑρισκομένας λαμπρὰς ἐπιστάς ἀρχαίων μαρμαρίνων, τὰς ἐξόχως Βυζαντινὰς ἀγιογραφίας, αἵτινες παντάχοῦ ἀποτελοῦσι τὸν βίον τῆς μεγάλης τῶν παιδός τέχνης.

Εὐτυχῶς τὸ Σεβαστὸν Υπουργεῖον εἰσακούσαν τῶν αἰτημάτων μου, κατωρτίσεν ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κυρίων Ἐμμ. Λαμπάκη, Δ. Ἀννίνου, Δ. Κορομηλᾶ, Α. Θεοφιλᾶ, Δεμετρίου τοῦ Πιλιτσικίου, Ν. Λύτρα, Γ. Βρούτου, Κ. Βολονάκη, Σπ. Προβελέντη καὶ Ἀντ. Βούρου (ἰδέ ἐγγρ. 9679) τῇ 7 Μαΐου 1892, ἥτις συνεζήτησε ἐπανειλημμένως ἐν τῷ Υπουργείῳ καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Υπουργοῦ, ἔθετο τὰς βάσεις τῆς λειτουργίας τῆς Πινακοθήκης, καὶ ἥτις διὰ μακρᾶς τρόπον Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδίδασε ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1892, ὁ δὲ ἐμὸς διορισμὸς οὐ οἶδα διὰ τινας λόγους δὲν μοι ἐκοινοποιήθη, ἐν ᾧ ἔδει ἔτοιμος μετὰ τὴν ὡς λόγῳ δημοσιευθείσης Κανονισμοῦ.

Μόλις πάροδον ὀλίγων ἐτῶν αὐτὸ ἐμοῦ διορισθέντος ὡς ἐφόρου τῆς Πινακοθήκης ὁ ἀξιότιμος συνάδελφός μου κ. Γ. Χαμουδόπουλος, ὅστις μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν καινοφανῆ μεθόδον τοῦ

ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, διὰ νόμου ἐπιτυχὴ καὶ ὡρίσθη αὐτῷ μισθὸς μηνιαῖος εἰς δραχμὰς 500 - ἤδη ὁ ἀξιότιμος κύριος Γ. Γαμουβίδης πρὸ τινων ἡμερῶν διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ἐξαιρετικῆς γραφικῆς καὶ τῆς σχολῆς τῶν καλῶν τεχνῶν. Δι' ὃ ἐπαναλαμβάνω ἐγὼ αἰτήσεί μου ὅπως εἰς τὰς κινουδείσας θέσεις, ἔχων καὶ ἐγὼ τὰ προσόντα, ἅτινα ἀνεγράφησαν εἰς τὸν νέον νόμον περὶ πινακοθήκης, τὸ ὄφφικιον, ἤτοι εὐρωπαϊκὰς φωνὰς καὶ σπουδὰς εἰς εὐρωπαϊκὰς σχολάς, παρακαλῶ τὸν Σεβ. Ὑπουργεῖον ὅπως μοὶ δώσῃ τὴν θέσιν ταύτην, ἐν ᾧ ἐδηλωσάμην εἰς ἐξαιρετικὸν ἔρωτα πρὸς τὰς καλὰς τέχνας καὶ ὄχι πρὸς στρατιωτικὸν μόνον, λέγω ὅτι τὸν μισθόν μου εἰς δραχμὰς 500 ἀρκεῖ πρὸς πρωτοτύπου τῆς πινακοθήκης, καταρτισμὸν καλλιτεχνικῆς βιβλιοθήκης κ.λ. ἀριθμένης εἰς τὸν μικρὸν μισθὸν τὸν καθηγητοῦ, ὃν ἔχω.

Ἐπισυνάπτω ὧδε ἀντίγραφον τῆς ἀπὸ 22 Αὐγούστου 1890 ὑποβληθείσης ἀναφορᾶς μου καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 138 ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1897 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ δημοσιεύεται ὁ νομοσχέδιον περὶ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Μουσείου τῶν καλῶν τεχνῶν ὑποσημειούμενος

Εὐλαβέστατος

Σ. Λ.